

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 grudnia 1976 r.

w sprawie podatków obrotowego i dochodowego.

Na podstawie art. 7 ust. 1, art. 10 ust. 3 i art. 11 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 338 i z 1976 r. Nr 40, poz. 232), art. 5 ust. 2, art. 13 i art. 20 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339 i z 1976 r. Nr 40, poz. 231) oraz art. 2 ust. 3 pkt 1 dekretu

z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za zajęcia zarobkowe w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 338 i z 1976 r. Nr 40, poz. 232) i art. 8a ust. 1 pkt 1 lit. f) ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339 i z 1976 r. Nr 40, poz. 231) uważa się nie podlegającą przepisom o podatku od wynagrodzeń działalność adwokatów, inżynierów, budowniczych, techników budowlanych, geodetów, tłumaczy, lekarzy, lekarzy weterynarii, lekarzy dentyków, uprawnionych techników dentystrycznych, techników dentystrycznych, felczerów, położnych, pielęgniarek, agentów oraz osób wykonujących zlecenia doraźnego pośrednictwa.

§ 2. Na wniosek podatnika wyłącza się z obrotu:

- 1) przy wykonywaniu rzemiosł budowlanych — wartość materiałów,
- 2) przy wykonywaniu pozostałych rzemiosł — wartość części zamiennych, podzespołów oraz nie przetworzonych materiałów

— dodanych przy wykonywaniu usług, jeżeli podatnik:

- a) wystawi rachunek za wykonaną usługę, w którym wykaże w odrębnej pozycji rodzaj, ilość, cenę jednostkową nie wyższą od ceny zakupu i ogólną wartość dodanych materiałów, części zamiennych i podzespołów, bez doliczenia do niej narzutów, z wyjątkiem stosowanych przy robotach budowlanych i montazowych, jeżeli ich wysokość nie przekracza łącznie 3,5% ceny podstawowej tych robót,
- b) posiada oryginalne dowody zakupu dodanych materiałów, części zamiennych lub podzespołów, odpowiadające warunkom określonym w art. 103 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami).

§ 3. 1. Sprzedaż polikwidacyjna i uzyskany z niej dochód nie podlegają oddzielnemu opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym, jeżeli:

- 1) na dzień likwidacji został sporządzony dokładny spis remanentu towarów w dwóch egzemplarzach, z których jeden został złożony przez podatnika właściwemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego, zwanemu dalej „właściwym organem”,
- 2) podatnik wystawia, z zachowaniem kopii, kolejno numerowane rachunki za sprzedane towary pochodzące ze zlikwidowanego przedsiębiorstwa, z zaznaczeniem pozycji spisu remanentu, której sprzedaż dotyczy; przy sprzedaży towarów bezpośrednio konsumentowi nie jest konieczne podawanie w rachunku nazwiska, imienia i adresu nabywcy towaru,
- 3) sprzedaż polikwidacyjna nie trwa dłużej niż trzy miesiące, licząc od dnia likwidacji przedsiębiorstwa.

2. Właściwy organ może, na wniosek podatnika, przedłużyć w uzasadnionych wypadkach termin określony w ust. 1 pkt 3.

§ 4. Stawki podatku obrotowego od obrotów z działalności zarobkowej ustala się:

- 1) w zakresie rzemiosła piekarstwo — w wysokości 1%,
- 2) w zakresie pozostałych rzemiosł spożywczych — w wysokości 3%,

3) w zakresie handlu, ze sprzedaży pieczywa — w wysokości 2,5%,

4) w zakresie usług hotelarskich, z prowadzenia pensjonatów i obozowisk turystycznych — w wysokości 6%,

5) innej niż wymieniona w pkt 1—4 i w art. 10 ust. 1 pkt 1—6 ustawy o podatku obrotowym — w wysokości 6%.

§ 5. 1. Zwolnienie od podatku przewidziane w art. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym następuje pod warunkiem udowodnienia okoliczności uzasadniających zwolnienie. W razie istnienia obowiązku prowadzenia ksiąg udowodnienie może nastąpić jedynie na podstawie tych ksiąg.

2. Za dochody przekazane bezpośrednio na cele kultu religijnego uważa się dochody wydatkowane na nabycie lub utrzymanie przedmiotów używanych wyłącznie przy spełnianiu obrzędów religijnych oraz na utrzymanie w stanie zdatnym do użytku obiektów sakralnych.

§ 6. 1. Za koszty uzyskania przychodów uznaje się:

- 1) odpisy na zużycie przedmiotów majątkowych będących w faktycznym użytkowaniu podatnika, których jednostkowy koszt nabycia przekracza 2.000 zł,
- 2) wydatki na nabycie przedmiotów majątkowych, których jednostkowy koszt nabycia nie przekracza 2.000 zł.

2. Za przedmioty majątkowe, o których mowa w ust. 1, uważa się również matryce niezbędne do wykonywania określonej produkcji.

3. Zasady dokonywania odpisów na zużycie przedmiotów majątkowych określają odrębne przepisy.

§ 7. 1. Wartość w dniu nabycia rzeczy i praw majątkowych uzyskanych w drodze darowizny ustala się w wysokości przyjętej do opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn. Jeżeli nabycie było wolne od opodatkowania, wartość w dniu nabycia ustala właściwy organ tak, jakby to nabycie podlegało opodatkowaniu.

2. Nie ustala się dochodu ze sprzedaży nieruchomości budynkowych lub ich części nabytych przed okresem 5 lat i nieruchomości gruntowych nabytych przed okresem 10 lat od końca roku, w którym nastąpiła sprzedaż.

§ 8. 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego przychody:

- 1) z wykonywania rzemiosła, z wyjątkiem rodzajów rzemiosł wymienionych w ust. 2, i z wytwórczości artystycznej, jeżeli osiągnęły w tych rodzajach działalności obrót nie przekracza w roku podatkowym 80.000 zł, oraz z wytwórczości ludowej, wykonywanych osobiście lub z udziałem członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne bez zatrudnienia w nim pracowników, przez członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz przez pracowników rolnych; nie stanowią przeszkody w stosowaniu zwolnienia zatrudnianie przez rzemieślnika, zgodnie z odrębnymi przepisami, do dwóch osób, w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy, i osiąganie w związku z tym obrotu przekraczającego 80.000 zł rocznie, nie więcej jednak niż po 30.000 zł na każdą z tych osób,
- 2) z wykonywania osobiście świadczeń usług, z wyjątkiem usług przewozowych, oraz ze sprzedaży rzeczy wytworzonych przez zbywcę lub uzyskanych przez niego ze zbioru (np. produktów leśnych, łąkowych, na-

- sion drzew i krzewów), gdy łączny obrót z tych tytułów nie przekracza 24.000 zł rocznie,
- 3) ze sprzedaży przez rzemieślników zbędnych materiałów w cenie nie wyższej od ceny zakupu; zwolnienie to ma zastosowanie także przy opodatkowaniu wartości remanentu towarów w razie likwidacji przedsiębiorstwa,
 - 4) ze sprzedaży produktów leśnych i łąkowych, nasion drzew i krzewów owocowych i ozdobnych, ze zbioru wykonywanego osobiście albo z udziałem członków najbliższej rodziny przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne oraz wykonywanego ubocznie przez członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych lub pracowników rolnych i leśnych,
 - 5) z czynności uprawy ziemi wykonywanych przez rolników w innych gospodarstwach przy użyciu koni,
 - 6) z czynności furmaństwa, z wyjątkiem dorozkarstwa, wykonywanych osobiście albo z udziałem członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne lub ubocznie przez członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych,
 - 7) z prowadzenia pasiek,
 - 8) z hodowli jedwabników, jeżeli:
 - a) kokony są dostarczane wyłącznie na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej,
 - b) hodowla prowadzona jest wyłącznie z greny dostarczanej przez jednostki gospodarki uspołecznionej,
 - 9) ze sprzedaży produktów roślinnych i zwierzęcych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku obrotowym, przerobionych sposobem przemysłowym, jeżeli przerób polega na kiszemu produktów roślinnych lub przetwórstwie mleka,
 - 10) ze sprzedaży posiłków domowych (śniadania, obiady, kolacje) w mieszkaniach, jeżeli:
 - a) sprzedaż posiłków nie przekracza ilości określonej przez właściwy terenowy organ administracji państwowej, przy której jest wymagane uzyskanie uprawnienia do wykonywania tej działalności; wyłącza jednak zwolnienie od podatków, mimo braku w danej miejscowości obowiązku uzyskania uprawnienia, sprzedaż w miejscowościach na terenie gmin i w miastach o liczbie stałych mieszkańców do 25.000 w ilości przekraczającej 30 posiłków, a w pozostałych miejscowościach w ilości przekraczającej 20 posiłków każdego rodzaju na dobę, licząc w skali średniej tygodniowej; ograniczenie ilości sprzedawanych posiłków nie dotyczy sporadycznego żywienia myśliwych przez pracowników państwowych gospodarstw leśnych,
 - b) sprzedaż posiłków nie jest połączona ze sprzedażą napojów alkoholowych, w tym również piwa,
 - 11) ze sprzedaży jednodaniowych posiłków domowych i napojów bezalkoholowych w mieszkaniach, jeżeli:
 - a) sprzedaż odbywa się na podstawie umowy zawartej z właściwą do prowadzenia działalności gastronomicznej lub turystycznej jednostką gospodarki uspołecznionej,
 - b) sprzedaż posiłków nie przekracza ilości określonej przez właściwy terenowy organ administracji państwowej, przy której nie jest wymagane uzyskanie uprawnienia do wykonywania tej działalności; wyłącza jednak zwolnienie od podatków, mimo braku w danej miejscowości obowiązku uzyskania uprawnienia, sprzedaż w ilości przekraczającej 100 posiłków na dobę,
 - c) sprzedaż posiłków nie jest połączona ze sprzedażą napojów alkoholowych, w tym również piwa,
 - 12) ze sprzedaży towarów otrzymanych przez sprzedającego z zagranicy, deklarowanych przez niego jako dary, lub nabytych w eksporcie wewnętrznym za walutę nadesłaną z zagranicy na imię sprzedającego do Banku Polska Kasa Opieki S.A. bądź za zagraniczne środki płatnicze wpłacone przez niego do tego banku; nie dotyczy to osób prowadzących w kraju przedsiębiorstwo, jeżeli surowiec lub towar otrzymany z zagranicy jako dar lub nabyty w eksporcie wewnętrznym jest przerabiany albo sprzedawany w tym przedsiębiorstwie,
 - 13) ze sprzedaży towarów nabytych w Przedsiębiorstwie Handlu Zagranicznego „Baltona” przez członków polskich morskich statków handlowych w żegludze międzynarodowej i statków rybołówstwa morskiego za zagraniczne środki płatnicze uzyskane z otrzymanego dodatku dewizowego,
 - 14) ze sprzedaży towarów przywiezionych bądź sprowadzonych z zagranicy, zgodnie z przepisami prawa celnego, i nabytych tam za własne środki płatnicze uzyskane z oszczędności w granicach diet, kieszonkowego lub otrzymanych za granicą zarobków albo pochodzące z posiadanego rachunku walutowego w Narodowym Banku Polskim, Banku Polska Kasa Opieki S.A. lub Banku Handlowym w Warszawie S.A., jeżeli łączny obrót ze sprzedaży nie przekracza kwoty 36.000 zł rocznie.
2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się w razie wykonywania następujących rzemiosł: rzemiosła chemiczne z wyjątkiem wulkanizatorstwa, tartacznictwo, wytwarzanie płyt, sklejek, oklein i obłogów, wytwarzanie bindry, wędzenie ryb produkcyjne, wędzenie ryb i mięsa usługowe, młynarstwo (usługowy przemiał i przerób zbóż), przetwórstwo owoców i warzyw, wytłaczanie oleju, wytwarzanie cukierków i wyrobów czekoladowych, rozlewnie piwa, obsługa maszynowa produkcji rolniczej i ogrodniczej, wypożyczanie sprzętu i garderoby.
- § 9. 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego przychody osiągane z tytułu:
- 1) wykonywania rzemiosła,
 - 2) prowadzenia zakładów gastronomicznych, w których nie sprzedaje się napojów zawierających alkohol, z wyjątkiem piwa,
- przez osoby, które ukończyły: kobiety 60 lat, a mężczyźni 65 lat życia bądź zostały zaliczone do I lub II grupy inwalidów. W stosunku do byłych kombatanów i więźniów obozów koncentracyjnych określonych w zdaniu poprzednim wiek obniża się odpowiednio do 55 lat i 60 lat.
2. Zwolnienie stosuje się, jeżeli osoby określone w ust. 1:
- 1) posiadają uprawnienie do wykonywania działalności przewidziane w obowiązujących przepisach,
 - 2) nie zatrudniają w związku z wykonywaną działalnością ani pracownika, ani pełnoletniego członka rodziny poza małżonkiem, jak również nie korzystają z usług innych osób nie zatrudnionych w zakładzie, a jeżeli chodzi o osoby prowadzące zakłady gastronomiczne —

- zatrudniają poza małżonkiem nie więcej niż jednego pracownika lub jednego pełnoletniego członka rodziny,
- 3) osiągają w roku podatkowym obrót z tytułu wykonywania rzemiosła nie przekraczający 80.000 zł, a z tytułu prowadzenia zakładów gastronomicznych czynnych sezonowo — 120.000 zł, a czynnych przez cały rok 180.000 zł,
- 4) nie wykonują same, jak też ich małżonkowie, poza jednym z rodzajów działalności wymienionych w ust. 1, innej działalności podlegającej podatkowi obrotowemu lub opłacie skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła.

3. Nie stanowi przeszkody w stosowaniu zwolnienia zatrudnianie przez rzemieślnika, zgodnie z odrębnymi przepisami, jednej osoby, w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy, i osiągnięcie w związku z tym wyższego obrotu od określonego w ust. 2 pkt 3, nie przekraczającego jednak w roku podatkowym 110.000 zł.

4. Zwolnienie stosuje się, poczynając od roku podatkowego następującego po roku, w którym podatnik osiągnął wiek określony w ust. 1 albo został zaliczony do I lub II grupy inwalidów.

5. W celu uzyskania zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego należy złożyć wniosek o zwolnienie w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, a w razie rozpoczęcia wykonywania działalności zarobkowej w ciągu roku podatkowego — przed rozpoczęciem jej wykonywania.

6. Osoba zwolniona od podatków na podstawie ust. 1 jest obowiązana zawiadomić właściwy organ o powstaniu

okoliczności powodujących utratę prawa do zwolnienia. Zawiadomienie należy złożyć na piśmie w terminie siedmiu dni od dnia utraty prawa do zwolnienia.

7. Osoba, która zawiadomi właściwy organ w terminie określonym w ust. 6 o powstaniu okoliczności powodujących utratę prawa do zwolnienia od podatków, zostanie opodatkowana od miesiąca następującego po utracie tego prawa, z wyjątkiem wypadku przekroczenia granicy obrotu określonej w ust. 2 pkt 3 lub w ust. 3; w tym wypadku zostanie ona opodatkowana za cały rok podatkowy, lecz zapłata podatku zostanie jej rozłożona na miesięczne raty.

8. Osoba, która wprowadzi właściwy organ w błąd co do warunków, od których uzależnione jest prawo do zwolnienia od podatków, bądź która utraci to prawo i nie dopełni obowiązków przewidzianych w ust. 6, zostanie opodatkowana za cały rok podatkowy.

9. W razie nieuwzględnienia wniosku o zwolnienie od podatków przysługuje podatnikowi prawo zgłoszenia w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia ostatecznej decyzji wniosku o opodatkowanie w formie karty podatkowej lub w formie ryczałtu umownego.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1973 r. w sprawie podatków obrotowego i dochodowego (Dz. U. z 1973 r. Nr 2, poz. 17 i z 1975 r. Nr 12, poz. 63).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1977 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*